

Roč. 5, č. 25, 2008-2009

Vychází 12. listopadu 2008

Náklad 52 kusů

Cena téměř lidová

Vydává (c) kulturní společnost Prkötiny

EDITORIAL

OBŠTAŠTNÍK PRKÖTINY VSTUPUJE DO JUBILEJNÍHO, PÁTÉHO ROKU SVÉ EXISTENCE.

V TĚ SOUVISLOSTI JSME POŽÁDALI ZAKLÁDAJÍCÍ ČLENY KULTURNÍ SPOLEČNOSTI PRKÖTINY

O ZÁSADNÍ ÚVODNÍ SLOVO:

ČLEN 1: „EHM, INU, SLÁVA.“

ČLEN 2: „CO PROSÍM? FAKT?“ NA ZDRAVÍ.“

ČLEN 3: „ er ♦ ♣ ♠ ♡?“

Moderní bajka Kláry Bednářové, VII

Myš: Jsem pán tvorstva.

Mě se bojí i člověk.

Slavné, poloslavné i úplně neslavné výroky I

Byl keltský král Artuš a oni ho změnili na křesťana s velkým mečem. /Josef Č., VII/

Poezie je, když se píše o něčem krásném.

/Alexandra Š., VII/

O kom vypráví medailon? O mrtvých. /Jan K., IX/

Životopis

Jmenuji se Slávek. Narodil jsem se 18. 3. 1970 v dřevěné budce u Černého lesa. Jsem dobrý dřevorubec, můj otec byl dřevorubec a matka pracovnice v uzeninách. Vystudoval jsem střední školu, obor dřevorubec. Na základní škole jsem vyhrál soutěž v dřevorubeckých kláních, proto jsem se také rozhodl jít na střední školu dřevorubecskou. Nakonec jsem ji vystudoval a stal se ze mě dřevorubec ve firmě Černá skála, s. r. o. Řidičský průkaz nemám, ale řídím traktor v lese. Jsem velice zdatný mladý muž, nemám žádné problémy až na to, že nemám malíček a prsteníček na své levé ruce. Jinak jsem v pořádku. /Jaroslav Brablík, IX/

Netradiční pohádka o d evorubci, jeho ženě a Otesánkovi

Žili byli chudý d evorubec se svou ženou a ti nem li d ti. Jednou d evorubec vytesal z pa ízku d átko, a když je žena položila do kolébky, miminko ožilo. Hned volalo: „Já mám hlad!“ Žena mu honem dala mlí ko, potom chleba, polévku, všechno, co doma m li, ale d átko stále nebylo syté a k i elo hladý. Radost rodi vyst ídal smutek. V chaloupce se usídlil hlad. Co bylo k jídlu, Otesánek sn dl, a stále plakal hlady. Když už oba rodi e byli úpln zoufalí, zaklepal na dve e sta e ek a prosil o almužnu. Dali mu poslední k rku chleba, kterou si p ed Otesánkem uchránili. Sta e ek jim za to dal kouzelný hrne ek, který sám va il kaši. To bylo št stí pro Otesánkovi rodi e! Otesánek si celý den va il kaši a jedl ji, i na rodi e se dostalo, takže nem li hlad. Otesánek však tloustl a tloustl, až jednoho dne praskl a z stala z n j jen hromádka d eva.

/Filip Slima ík, VII/

Obrazový doprovod k tomuto vydání Prkötiny nedobrovolně poskytl(a) Eva Dostálová, VII

Ještě něco výroků II

Příběhy krále Artuše vznikly vyprávěním mezi lidma, někdo něco řekl, druhý to řekl trochu jinak a po čase se to trochu změnilo, např. bláblivě - bláblivě. /Jan C., VIII/

Ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého. The Ende. /Jakub L., I/

Vzdychavá pohádka o berušce

Byla jednou jedna pyšná beruška, která si jen říkala, och, já jsem tak hezká. Jednoho dne šla zkratkou do města a hups, vzpomněla si, že se doma zapoměla namalovat. Och, to byla katastrofa! Beruška pak začala brát nadarmo jména všech pohádkových bytostí a hle, v tu chvíli se před ní objevila dobrá víla a za její pýchu ji odčarovala její oblíbené černé tečky. Ajajaj, beruška je od této chvíle smutná a už není pyšná. Nemá na co.

/Šárka Kubálková, VI/

Etiologie názvu sedmikráska /Helena Šnevajsová, VI/

Bylo děvče, které bylo velice KRÁSNÉ, nebylo krásné tělem, ale mělo duševní krásu. Děvče se jmenovalo Sofia. Sofia šla do města a měla prodat pár vajíček. Poslední vajíčko dala chudému žebrákovi. Ukázalo se, že byla ŠTĚDRÁ. Když večer uviděla děvčátko, na které se vrhal zlý býk, Sofia se rozběhla, vzala děvčátko do náruče a chránila jej vlastním tělem. Tak byla ODVÁŽNÁ! Protože Sofia pracovala a vůbec nikdy nelenila, byla velmi PRACOVITÁ. Sofia jednou potkala mladíka, který se jí líbil, a Sofia mu vyprávěla samé vtipné historky - byla VTIPNÁ. Na toho muže byla i LASKAVÁ, milá. Toho muže si vzala za muže a byla POSLUŠNÁ. Její muž byl botanik, a když našel neznámou květinu, pojmenoval ji podle všech dobrých vlastností, které měla jeho žena.

Další výroky III

Původní sídla Slovanů: oni byli někde tam.

/Filip S., VIII/

Přišel k princezně a z nudy jí políbil. /Alžběta H., VII/

Báseň

/anonym, VI. třída/

Je to nejlepší předmět na světě,
lepší už stejně nenajdete.

Učíme se o vědě,
o látkách a tělesech.
Pan učitel skvěle učí,
někdy však i mučí!
Vraťte mi mobil hned,
nebo dostanu infarkt teď!

Pozn. pro VI. třídu: Známé pořadí věd dle jejich významu - 1. čeština, 2. literatura, 3. sloh, 4. dějepis, 5. dlouho nic, 6. fyzik.

Pozn. pro IX. třídu: Všimněte si spojky nebo užité ve vylučovacím významu.

Dokončení pohádky

Princ se na draka podíval, vytáhl meč...

... ale zase jej zatáhl, kdy viděl smutných 20 párů očí na dvaceti hlavách. Řekl si, že ta princezna je asi zlá, když ji vězní tak hodný drak.

/Klára Bednářová, VII/

Báseň za kružítko

Cvičil cvrček celou středu
u Cidliny abecedu.

Pak šel k Cilce do Kostelce,
cestou cvičil kotmelce.

/Tamara Čedroňová, VI/

Životopis domácího mazlíka (věc)

Jmenuji se Panasonic a jsem televize, domácí mazlíček rodiny Kvapilů. Narodila jsem se v Číně a pod rukama šikovných Vietnamců jsem se dostala ke svým nynějším majitelům. Krmí mě zásuvkou se stálým přísunem 200 V. Jsem často užívaná, hlavně v sobotu večer. Nechovají se ke mně vůbec hezky. Při zprávách mi nadávají, i když vůbec nemůžu za to, že jsou nižší důchody. Nejhorší je to za bouřky, když blbne anténa. To do mě i kopou. Velkou konkurencí mi dělá počítač, se kterým se mazlí moc rádi. Můj stav se stále zhoršuje a bojím se, že mě brzo vymění, ale já jim to předem oplatím při finále MS ve fotbale. /Jan Kvapil, IX/

Co bych si dal k obědu

Asi nejradši bych si dal v této chvíli dobrý smažený řízek, ne moc slaný ani kořeněný, tak, jak to mám rád. Měl by být pěkně propečený a hezky měkký, aby se dal lámat jako oplatka a ještě aby zakrupal. To by byla lahoda, s bramborem, tatarkou a zeleninovou oblohou, spoustou papriky. Tu mám nejradši. /Ondřej Pavela, VI/

Smíchané pohádky

Byla jednou jedna holčička, která na sobě nosila vše červené. Proto jí říkali Červená karkulka. Jednoho dne jí maminka poslala za nemocnou babičkou, aby jí přinesla plný košík dobrůtek. Po cestě v lese potkala kouzelníka. Když se od ní dozvěděl, že jde s buchtou k nemocné babičce, hned šel s ní. Jakmile dorazili k babičce, kouzelník vyčaroval další buchty, pítí a koláče. Nakonec z toho byla jedna velká párty. A tak pářili šťastně až do smrti. /Jan Cenker, VIII/

Příhoda s mamutem

Ty jo, mamut! Ach jo, to si zase pochutnám! Ale co teď? On jde proti mně! Takže mám na výběr, buď mu uteču, nebo mě čeká mamutí kýta na kmíně... No je to jasné. Pouštím se do nelítostného boje s mamutem. On je proti mně velký, ale já mám spoustu zbraní, jako např. zuby, nehty a své kopí. Po nelítostném boji mamuta srazil blesk z čistého nebe. Chvilí nad tím přemýšlím a docházím k názoru, že bůh jídla, McDonald, je mi nakloněn. Nejen že mamut je mrtvý, dokonce ho ani nemusím péct na ohni, tak ho blesk sežehl. Mám štěstí, okolo něj roste kmín! Juchú! /Klára Bednářová, VII/

Věty obsahující stejnou samohlásku

Nána šla na lana a našla pána. /Veronika Řezníčková, VI/

Lustr plul u kruhu. /Helena Šnevajsová, VI/

Dala nám Anna z rána lana. /Julia Trajlinková, VI/

Květ kvete v létě. /Julia Trajlinková, VI/

Okno moklo, proto ho kolo koplo. /Michal Trška, VI/

Náš pták spává z rána. /Tamara Čedroňová, VI/

Lesem se nese řev srnce. Pere se s vlkem.

Ítý, jdi pryč. /Adam Tkadlčík, VI/

Máma má máslo ráda, má kamarádka máslo nerada.

/Eva Pohlidalová, VI/

Když se řekne B (asociace)

Brýle se nosí na obličejí. Mají různý tvar i různou barvu. Když je nikdo nenosí, tak se schovávají do pouzdra. Brýle se nosí, když má někdo špatné oči. /Monika Kotková, VI/

Jak komunikovali pralidé aneb Pralidé si sdělují, že za kopcem je stádo mamutů

Veveřčák doběhl do jeskyně, ukázal na sebe, pak na uloveného mamuta a řekl: Hu hu, tu tu, mamut, tu mamut, papu. Tam, tam, kopec! /Klára Bednářová, VII/
Veveřčák, uviděl mamuty a doběhl do jeskyně: Ee, to velké, hromada jídla, ee, tam daleko kopec.
/Jan Velčovský, VIII/
Tam kopec a mamut. Moc mamut. Jít, ulovit a papat. Ham! /Zdislava Kotková, VII/
Hu hu, tam na kopec, velká věc, ham ham! /Adéla Pírková, VII/
Za kopec, mamuti, mňam, jít tam! /Jan Cenker, VII/

Když se řekne V (asociace)

Když se řekne písmeno V, představím si své vlasy. Vlasy jsou ozdobou na mé hlavě. Na vlasy existují různé ozdoby, sponky, melíry, gumičky apod. Také mohou mít různou barvu, např. hnědou, černou, blond, rezavou, bílou. Můžeme je ošetřovat různými šampony. Vlasy mohou měnit svůj tvar na kudrnaté nebo rovné nebo krátké. Někteří lidé mohou mít lysou hlavu. /Veronika Řezničková, VI/

Životopis pohádkové postavy

Jmenuji se medvídek Pú. Bydlím v malém stromovém domečku. Narodil jsem se nedávno své mamince. Jsem svobodný a mou rodinu tvoří moji přátelé. Zatím nemám vystudovanou žádnou školu. Mezi mé schopnosti patří nejrychlejší pojíždění medu. Rád jím med, povídám si s přáteli a chodím po lese. Můj zdravotní stav je vynikající, protože jsem na čerstvém vzduchu a jím med, který je velmi zdravý.

V lese 11. 9. 2008

/Alžběta Eichlerová, IX/

O Smolíčkovi

Byl jednou jeden malý jelen a jeho táta Smolíček. Smolíček nebyl moc zodpovědný, nechával doma jelena samotného. Jelínek tedy musel bývat doma, aby tátovi otevřel, protože táta s sebou nenosil klíče. A tak si aspoň Smolíček každé ráno zval domů své kamarádky jezinky. Jelínka to s jezinkami tak bavilo, že se k nim po čase dokonce odstěhoval a žil šťastně až do smrti. A jelen si už konečně musel pořídit klíče, protože mu už nikdo neotevřel.

/Adéla Pírková, VII/

Jednoznačně vyjádřený vztah k písemné práci z dějepisu. /Petr Janiček, VIII/

Lov na mamuta

Přede mnou stál mamut. Nevěděla jsem, co mám dělat, a proto jsem vytáhla nůž. Jenže mamut se začal pohybovat, tak jsem radši utíkala do jeskyně. A mamut za mnou. Hodila jsem za sebe nůž, který se mu zabodl do břicha. Do jeskyně jsem tedy odtáhla svůj první úlovek a byla večere. Mňam! /Zdislava Kotková, VII/

Věc: Žádost o látku
Žádám o dvacet metrů oranžové látky a 20 m odrazových pásků na zhotovení nových oděvů pro pracovníky Technických služeb Olomouc. Předem děkuji.

/Klára Slimaříková, IX/

Na obrázcích Evy Dostálové, VII, je zachycena:

- a) Kelly family
- b) Adams family
- c) Dostál family

Správně tipující obdrží od autorky cenu útěchy.

Životopis domácího mazlíka (věc)

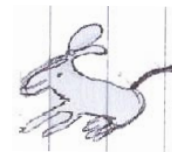
Jmenuji se Modrá a jsem plyšová myš. Dlouho jsem žila v obchodě, ale potom přišla moje panička, která se mi na první pohled líbila, tak jsem jí vlezla do košíku a ona si mě koupila. Bydlím u ní na posteli, ale můžu si chodit, kam chci. V posteli je to ale stejně nejlepší. Většinou z ní slezu, jenom když se jdu najíst nebo když jdu s paničkou na procházku. Moje panička je nejlepší.

/Klára Slimaříková, IX/

Minopovídka

Šel vodník.
Chytl rybáře.
Žbluňk.
A bylo ticho.

/Jan Doležel, VI/

Dominik Tomeček jako rušivý element v hodinách

Dominik Tomeček je žákem 6. třídy a je to malý, bezvýznamný tvor. Ale už není tak malý a bezvýznamný, když začne vyučování. Má hloupé připomínky k hodině, je strašlivě hlučný, dělá ze sebe kašpara, a přitom se ještě baví a směje se se svým spolužákem Filipem. Neví, co to znamená být zticha, a ještě k tomu je drzý. Velmi často chodí za dveře a má hrozný divný postoj k hodině - jenom pětřpět to, co právě vyučující povídá. PS. To jsem psal kvůli poškolce.

/Dominik Tomeček, VII/

Neslavné výroky V

Vznik eposu: Hrdina jde např. na houby - z toho vznikne např. král jde zabít draka - zabije draka a do jeho hlavy nasbírá houby. /Jakub Ze, VII/
Stavební materiály rokoka: Zlato, porcelán. /Tereza R., VIII/
Epos je e - energický, pos - posilovač. /Jan C., VII/

Domácí mazlík (věc)

Jmenuji se a jsem želva. Narodila jsem se v roce 2006 v Olomouci v továrně Sparkis. K mé paničce jsem se nastěhovala o Vánocích, protože jsem byla jako dárek pro nic. Většinou jenom ležím na polštáři, sem tam spadnu na zem, protože ve spánku se mnou má panička háže. Ale zatím žiju a to je důležité.

/Denisa Šimková, IX/

R jako ruce (asociace)

Zvláštní to věc, i když pro nás přirozená. Umožňuje nám uchopit předměty. Možná si rackové mezi sebou říkají: To je ale divná rasa a jaká to mají zakroucená chapadla...

/Adam Tkadlík, VI/

Příběh obsahující vyjmenovaná slova

Kdysi dávno se ve mlýně zabydlela moc a moc líná a nenasytná myš. Jednou ráno dostala myš chuť na sýr, ale nechtěla si pro něj dojít. Tak zavolala hlemýžď, který byl v mlýně taky zabydlený, a řekla mu: „Buď mi doneseš sýr, nebo tě zamknu tam v té kleci!“ A ukázala na druhý konec mlýna. Hlemýžď se rozesmál a řekl: „Vždyť bys tam ani nedošla!“ Myš se rozzlobila a už už chtěla s hlemýžďem smýkat, ale přitom klopýtla a spadla někam do neznáma. Uviděla výra a polekala se tak moc, že vzala nohy na ramena a do mlýna se už nevrátila.

Báseň o zelených vlasech a spreji

Prosím, vraťte nám spreje hned,
nebo dostanem infarkt teď.
My chceme být krasavice,
proto nosíme náušnice.
Na krásné zelené vlasy
vzpomínka mi zbude na věčné časy.
Já chci být drsná sprejka,
zelené vlasy - a stane se ze mě frajerka!
/Šárka Kubálková, VI/

Výroky VI

Sigmund Lucemburský patří mezi nejvýznamnější evropské panovníky. /Vojtěch P., VII/

Etiologie pohádkové bytosti

Jednou byla na jednom hradě pořádná diskotéka. Asi kolem jedenácté vypnuli proud a z okna toho hradu naposledy zablikalo červené blikající světlo. Byla tam taková dobrá nálada, že se všichni chraplavým, vykřičeným hlasem zasmáli, ale pak se lekli a utekli. Lidé, kteří se dívali do toho okna, si mysleli, že pro ně přišel Lucifer a s hrozným chechotem je odnesl všechny do pekla. /Adéla Pírková, VII/

Životopis (záměrně pouštějící veškerá pravidla)

Dobry den, nebo večer. Podle toho, kdy to čtete. Jméno mé je normální, ostatně jako každé běžné jméno. Jako je například jméno Honza nebo Matěj. Tak já mám také jméno. Mé jméno tedy vymyslela má máma a tátovi nezbylo než souhlasit. I babičce s dědou se líbilo. Takže jsem Nikolai. Narodil jsem se včas. Přesně jsem byl zautomatizován 27. 11. 1993.

Rodinný stav je v naprostém pořádku.

Mé zaměstnání je výborné, i když žádné nemám (věta připustková). Zatím chodím na základní školu do 9. třídy. Jinak se učím hrát na kytaru, pískat na flétnu a hrát na klavír. Známkový průměr je různý, závisí na všem možném. Většinou mám známku 2. Zvláštní schopnosti, jako je lítání, kouzlení, střílení pavučin a jiné, nejsou můj obor. Mám raději počítače a kreslení.

Rád bych si pořídil řidičský průkaz, ale protože je mi teprve 15 let, musím se spolehnout na dopravní podnik města Olomouce. Mé koničky už jsem dlouho neviděl, jelikož žádné nemám. Ale koničky jako zájmy, tak to ano. Baví mě fotbal a basketbal a další různé sporty.

Zdravotně jsem na tom velice dobře. Žádné problémy. Až na tu hlavu.

/Nikolai Kerckhof, IX/